

3. KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	Z-ID-U-202
Nazwa przedmiotu	Analiza matematyczna II
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Calculus II
Obowiązuje od roku akademickiego	2019/2020

USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	INŻYNIERIA DANYCH
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	Praktyczny
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne
Zakres	Wszystkie specjalności
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Informatyki i Matematyki Stosowanej
Koordynator przedmiotu	Dr Leszek Hożejowski
Zatwierdził	Dr hab. inż. Artur Bartosik, prof. PŚk

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot podstawowy
Status przedmiotu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	Semestr II
Wymagania wstępne	Analiza matematyczna I. Znajomość rachunku różniczkowego funkcji jednej zmiennej
Egzamin (TAK/NIE)	TAK
Liczba punktów ECTS	3

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
Liczba godzin w semestrze	15	15			

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Student zna pojęcie szeregu nieskończonego i rozumie jego zbieżność.	ID1_W01
	W02	Ma wiedzę dotyczącą elementarnych pojęć i metod rachunku różniczkowego wielu zmiennych.	ID1_W01
	W03	Zna zastosowania rachunku różniczkowego wielu zmiennych do zagadnień praktycznych (inżynierskich, ekonomicznych, itp.).	ID1_W01
Umiejętności	U01	Student umie posługiwać się szeregami potęgowymi, swobodnie operuje symbolem sumacyjnym.	ID1_U03
	U02	Operuje funkcjami wielu zmiennych, potrafi je różniczkować.	ID1_U03
	U03	Potrafi znajdować ekstrema funkcji dwóch zmiennych i rozwiązywać w ten sposób określone zagadnienia praktyczne.	ID1_U03
Kompetencje społeczne	K01	Student rozumie potrzebę ciągłego dokończenia się i podnoszenia swoich kompetencji z zakresu metod matematycznych wykorzystywanych do rozwiązywania typowych problemów inżynierskich.	ID1_K01
	K02	Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną.	ID1_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć	Treści programowe
wykład	1. Szeregi liczbowe. Podstawowe kryteria zbieżności. Zbieżność warunkowa i bezwzględna.
	2. Szeregi potęgowe. Szereg Taylora.
	3. Funkcje dwóch zmiennych. Wykres warstwowy. Pochodne cząstkowe.
	4. Różniczka zupełna i jej zastosowanie do szacowania błędów. Pochodne cząstkowe wyższych rzędów.
	5. Funkcja uwikłana i jej ekstremum.
	6. Ekstremum funkcji dwóch zmiennych. Przykłady zastosowań.
	7. Ekstremum warunkowe funkcji dwóch zmiennych – metoda nieoznaczonego mnożnika Lagrange’a. Przykłady zastosowań.
	8. Metoda najmniejszych kwadratów. Przykłady zastosowań (wzory empiryczne).
ćwiczenia	1. Ćwiczenia w operowaniu symbolem sumacyjnym. Badanie zbieżności szeregów liczbowych.
	2. Rozwijanie funkcji elementarnych w szereg potęgowy. Wyznaczanie promienia i przedziału zbieżności.
	3. Wyznaczanie dziedziny funkcji dwóch zmiennych. Obliczanie pochodnych cząstkowych.
	4. Ocena obliczeń (szacowanie błędów) za pomocą różniczki zupełnej.
	5. Obliczanie pochodnych cząstkowych wyższych rzędów. Przykłady zmiany zmiennych w wyrażeniach różniczkowych.
	6. Wyznaczanie ekstremów lokalnych funkcji dwóch zmiennych. Zastosowania do zagadnień inżynierskich.
	7. Wyznaczanie ekstremum warunkowego funkcji dwóch zmiennych. Zastosowania do zagadnień inżynierskich.
	8. Kolokwium.

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia (zaznaczyć X)					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01		X	X			
W02		X	X			
W03		X	X			
U01		X	X			
U02		X	X			
U03		X	X			
K01						X
K02						X

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	egzamin	Uzyskanie co najmniej 50% punktów z egzaminu.
ćwiczenia	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej 50% punktów z kolokwium.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS							
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta					Jednostka
		W	C	L	P	S	
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	9	9				h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	4	2				h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	24					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	1,0					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	51					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	2,0					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	38					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	1,5					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75					h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	3					ECTS

LITERATURA

1. Decewicz G., Żakowski W., *Matematyka. Cz.2*, WNT, Warszawa 2003.
2. Hożejowska S., Hożejowski L., Maciąg A., *Matematyka w zadaniach dla studiów ekonomiczno-technicznych*, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce 2010.
3. Krysicki W., Włodarski L., *Analiza matematyczna w zadaniach. Cz.1 i 2*, PWN, Warszawa 2011.